

VASKO POPA
VERSEI

A KVARCKŐ SZÍVE

Játszottak a kvarckővel
A kő kőként karikázott
Játszott velük mint kinek szíve nincs

Megharagudtak a kvarckőre
Összeúzták a fűben
Meggillantották riadt szívét

Fölvágták a kvarckő szívét
A szívben kígyó
Kusza gomolyag álomtalan

Fölébresztették a kígyót
A kígyó magasra szökellt
Futottak messzire

A távolból lesték
A kígyó eget-földet átölelt
Mint a tojást úgy nyelte el

Visszamentek a játék helyére
Sehol a kígyó sehol fű sehol egy darabka kő
Sehol semmi a föld kerekén

Körülnéztek elmosolyodtak
Egymásra kacsintottak

A KVARCKŐ ÁLMA

Föld alól kinyúló titkos kéz
A légből föl kvarckövet hajított

Hol a kvarckő
Nem látni a föld peremén
Nem magaslik az ég tetején

Mi van a kvarckővel
Talán a messzeség nyelte el
Talán madárrá nemesedett

Íme a kvarckő
Álmodik magában makacsul
Nincs az égen nincs a földön

Magába merül mélyen
Világ világok között

TÁNCJÁTÉK

Lagzi
Valahány vendég veti bőrét
Valahány rejti szíve szikráit
Éjtől nem érintett sziporkáit

Valahány vendég kitömi kővel a bőrét s
Vele táncba indul valamennyi
Csillagfényben fürödve végiglejt

Ki hajnalig félbe nem hagyja
Ki nem ásít nem ájul
Az rászolgált a bőrére

(Ezt a táncot ritkán táncolják)

FUTKÁROZÁS

Némelyek leharapják mások
Kezét vagy lábát vagy akármijét

A foguk közé szorítják
Inalnak ahogy bírnak
Koncukat földbe kaparják

Mások meg százfelé szaladnak
szaglásznak kutatnak szaglásznak kutatnak
Föltúrják a földet mind

Majd szerencsésen meglelik kezüket
Vagy lábukat vagy akármijüket
Most rajtuk a sor harapni

VIHARZIK TOVÁBB A JÁTÉK

Amíg csak van egy kéz
Amíg csak van egy láb
Amíg csak valami is van

HAMVAK

Ők éjszakák ők pedig csillagok

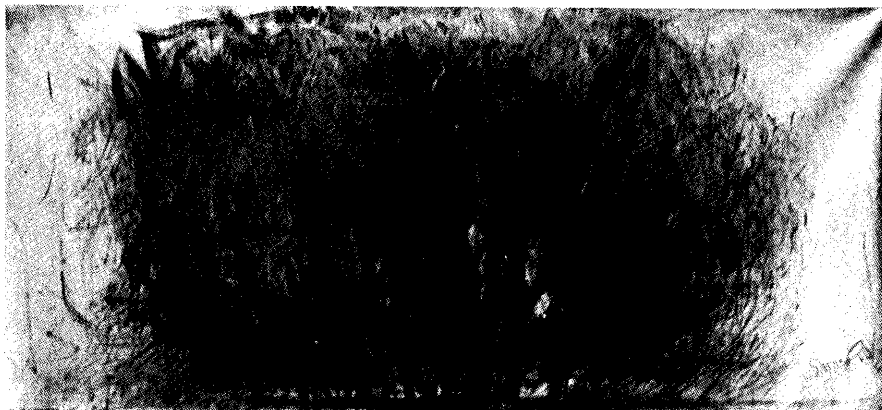
Minden éj föllobbant egy csillagot
És ébentánccal éleszti tüzét
Míg el nem hamvad a csillag-parázs

S aztán az éjszakák osztozkodnak tovább
Egyik lesz a csillag
A másik éjszaka marad

Megint minden éj föllobbant egy csillagot
És ébentánccal éleszti tüzét
Míg el nem hamvad a csillag-parázs

Az utolsó éj csillag is éjszaka is
Önmaga öltözik lángba
Önmaga körül örvénylik fekete tánca

CSAPÓ Julianna fordításai

SZAJKÓ ISTVÁN: Szomorúfűz, olaj, vászon, 1988